

Tid — en Tanke, som dog er saa sund og klar som mulig — men man af den Grund, den ærede Minister omtalte, ikke kan lade være at binde sig paa en længere Tid til en kongelig ansat Embedsmand, seer man først, hvor- til det fører at have en saadan Ordning af vort Lønnings- og Embedsvæsen, som vi for Tiden have.

Steen: Den Frygt, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen) nærede for, at vi mod Forventning næste Aar skulde komme til at betale Hundretusinder mere i Gager til de Embedsmænd, der høre ind under den foreliggende Lov, troer jeg ganske er grebet ud af Ensten, thi de Gager, som ere ansatte i Lovforslaget, ere stemmende med de tidligere Gager, kun med den Forskjel, at det nuværende Sædtillæg er converteret til et fast Tillæg aarlig, og jeg troer ikke, at man ved at sammenholde denne Convertering med den tidligere Lønningsmaade vil finde, at der er en Forhøielse af Gagerne tilstede, Noget, hvorom iøvrigt Motiverne til Lovudkastet give tilstrækkelig Dplysning. Jeg troer altsaa, at man ganske rolig kan gaae ind paa Loven, naar man ikke har andre Grunde for ikke at gjøre det; men hvis man nærer nogen Frygt i den omtalte Henseende, vil det jo være den simpleste Ting af Verden, hvad jeg ogsaa allerede har gjort opmærksom paa i Begyndelsen af Mødet, at vende tilbage til den Fremgangsmaade, vi tidligere have fulgt, Alt under Forudsætning af, at dette Lovudkast kun skal tjene til Revision af den ældre Lov, og at Forholdet bliver interentstift, indtil det hele Spørgsmaal om Sædtillæg eller Ifke-Sædtillæg er afgjort. Jeg kan være enig med ærede foregaaende Talere i, at de Grunde, som den ærede Minister har anført mod at foretage nogen som helst Forandring i Henseende til Lønningen af Forstanderen for Sonstrup Seminarium, ikke ere tilstrækkelige, men jeg forstod ikke ret den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds. Saavidt jeg har kunnet opfatte ham — jeg hørte maaskee ikke tilstrækkelig nøie efter —

var det hans egentlige Mening, at man af dette Lovforslag aldeles skulde udstøde de to Seminarier, om hvis Nedlæggelse der tidligere har været Tale igjennem et Lovforslag her i Thinget; men hvis dette var Meningen, troer jeg, det vilde være et meget uheldigt Sted at vælge til at udsægte Striden om; hvorvidt de to Seminarier skulle bestaae eller ikke. Det kunde nemlig bevirke, at der opstod en saadan Meningsforskjellighed mellem de to Thing — Landsthinget har jo slet ikke endnu haft Leilighed til at udtale sig angaaende Spørgsmaalet om disse Seminariers Nedlæggelse —, at Loven ikke udkom, medens jeg fremfor Alt vil arbejde paa, at vi faae den Lønningslov, den reviderede Lønningslov, om man saa vil, hvorom der her er Tale, færdig endnu i denne Sessjon. Jeg vilde derfor ønske, at man her vilde see bort fra Alt, hvad der kan tilveiebringe nogen virkelig skarp Uoverensstemmelse. Forøvrigt maa jeg med Hensyn til alle de Argumenter, man heiter for en Forandring i dette Forhold berfra, at Tilgangen til Seminarierne er aftagen, gjøre opmærksom paa, at dette er en ganske simpel og naturlig Virkning af, at man for Fremtiden vil gjøre det lettere at gjøre sig kvalificeret til at bellæde Skolelærerembeder. Det ligger i den menneskelige Natur, at hvad man kan faae lettere, gjør man sig ikke længere saamegen Umage for; men jeg antager, at det er besværligere at gennemgaae et af de kongelige Seminarier end at modtage den Uddannelse, det Minimum, hvormed man lader sig nøie ved Skolelærerexamen. Jeg troer, at det ogsaa vil være rigtigt af den Grund, at man lader den Erfaring træde til, man venter sig som Resultat af den Examenkommission, man er bleven enig om at indføre.

P. G. Olsen: Hvis det ærede Medlem havde hørt nøiere efter, hvad jeg sagde, vilde han have hørt, at jeg ikke har udtalt mig paa den Maade, han troede. Jeg vil ikke gjennem det foreliggende Lovforslag have udstødt de 2 Seminarier; men jeg har kun villet henlede Ministerens Opmærksomhed paa